

תת"ע 8570/01/23 - שמואל שמעלקא קלין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 8570-01-23 מדינת ישראל נ' קלין
תיק חיזוני: 10157446765

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרתית זוכביצקי-אורן
שמעואל שמעלקא קלין
נגד
מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניitan בהיעדר המבוקש ביום 13.02.2023.

1. המבוקש קיבל דוח מסווג הזמנה לדין שמספרו 10157446765 המיחס לו עבירה שבוצעה ביום 01.11.2021 של נהייה על המדרכה שלא לשם ח齊יתה או כדי להיכנס לחצרים או לצאת מהם, בניגוד לתקנה 823(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.
2. ביום הדיון אליו זומן, לא התיעצב המבוקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדתו ונגזר עליו קנס בסך 250 ₪.

טענות הצדדים

3. לטענת המבוקש הוא נעדר מהדיון כיוון שלא קיבל הודעה על תאריך הדיון.
4. המשיבה צרפה לתגובה אישור מסירה על פי נשלח למבוקש זימון לדין וזאת בהמשך לבקשתו להישפט, באמצעות דואר רשום וזאת לכתחבו הרשמה של המבוקש במשרד הפנים ודבר הדואר חזר כ"העתיק מקום מגורי למען לא ידוע" בתאריך 26.12.2022.
5. לעניין עיות הדין טענה המשיבה, כי לא הונחה תשתיית שייגרם למבוקש עיות דין וזאת אף בהינתן העובדה כי בית המשפט הטיל על המבוקש, לפנים משורת הדין, את הקנס המקורי.

דין והכרעה

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך עמוד 1

המלך בהליכים פליליים מורה על קיומם דין בעניינו של הנאשם. דבריו כב' השופט שהם בע"פ 99/1903 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנוכחות הנאשם, וזאת דרישה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

7. ככל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

8. כאשר הנאשם הזמין לדין כדין ואין מתיצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד פ קובע כי הנאשם מתיצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראה רע"פ 9811/09 סמיימי נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报 29.12.09) בו נקבע כי:

"כל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיציבות של אדם בדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון וдинו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנintel הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שモරה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת הזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיציבות המבקש

10. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 :

"בעבירות תעבורה שעיליהן חל סעיף 239 לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשולם קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירות קנס כאילו הומצאה כדין גם שלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה לדואר ראשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעתו מלקיים".

משהוכח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמו שהגיע למשמעותו 15 ימים מיום שנשלחה (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 בולנדי נ' מדינת ישראל, (פורסם ב公报 21.05.17), עפ"ת (ח"י) 18-03-67571, אפטשין נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报 25.04.18), רע"פ 106/15 עוז'ך קרייב נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报 15.01.20)).

גם בעפ"ת 62391-02-19 **סוייטי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקתו המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי שלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

11. דהיינו, אם הוכיחה המשיבה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה שלחה כדין ועל המבוקש מוטל הנטול להפריך חזקה זו.

על פי אישור המסירה, שצורך לתגובה המשיבה, דבר הדואר נשלח לכתובתו הרשומה במשרד הפנים של המבוקש "מירון 22 מרון 001391000", והוחזר בציון העטרה "העתיק מקום מגורי למן לא ידוע".

12. בהתאם לחוק עדכון כתובות, תשס"ה-2005, נקבע :

"(2)(א) חל שניי בכתובת לשלוח דואר של תושב, חייב הוא למסור לפקיד הרישום הודעה על כך בתוך שלושים ימים מיום השינוי"

(ב) תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובות לשלוח דואר, יראו את המعن שנרשם במרשם האוכלוסין כתובתו לשלוח דואר".

13. בנסיבות אלה אני קובעת כי הזמנה לדין נמסרה למבקר כדין והmbוקש לא עמד בנטול להוכיח כי דבר הדואר לא נמסר בשל נסיבות שאין תלויות בו. לפיכך לא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו בדיון.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדיון שניתן בהיעדרו בלבד שהוא דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 17/165 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנוו 24.4.2018).

15. בכלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשיים להביא לשינוי תוכאות פסק דין (רע"פ 18/1911 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנוו 27.5.2018).

16. המבוקש לא כפר בעבירה. כמו כן העונש שהוטל על המבוקש, תוך שנקלה בחשבון עברו התעבורתי, לא רק שאינו מהענישה הנוגגת בעבירות בהן הורשע המבוקש, אלא שהוא ניתן לפניו משותת הדיון, תוך שהוא מקל עם המבוקש.

17. לפיכך, אין סבורה כי ייגרם לנאים עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדיון. בנסיבות העניין אף לא ראוי מקום לקיים דין בבקשתה.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתה.

מציאות שלח ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י' אייר תשפ"ג, 01 מאי 2023, בהעדר הצדדים.